

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**Anayasa Mahkemesine Sunulmak Üzere
1136 Sayılı Avukatlık Kanunu'nun
174. Maddesinin İkinci Fıkrasının İptaline İlişkin
Norm Denetimi Hakkında
ÜÇÜNCÜ TARAF GÖRÜŞÜ**

Mayıs 2026, Ankara

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**Anayasa Mahkemesine Sunulmak Üzere
1136 Sayılı Avukatlık Kanunu'nun
174. Maddesinin İkinci Fıkrasının İptaline İlişkin
Norm Denetimi Hakkında
ÜÇÜNCÜ TARAF GÖRÜŞÜ**

Mayıs 2026 / Ankara

Türkiye Barolar Birliği Yayınları: 452

Anayasa Mahkemesine Sunulmak Üzere
1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun
174. Maddesinin İkinci Fıkrasının İptaline İlişkin
Norm Denetimi Hakkında
Üçüncü Taraf Görüşü

© Türkiye Barolar Birliği
Mayıs 2026, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Oğuzlar Mah. Barış Manço Cad.
Av. Özdemir Özak Sokağı No: 8
06520 Balgat – ANKARA

Tel: (312) 292 59 00 (pbx)
Faks: 312 286 55 65
www.barobirlik.org.tr
yayin@barobirlik.org.tr

İÇİNDEKİLER

Açıklamalar	5
I. Usul ve TBB'nin Görüş Sunma Yetkisi Bakımından	5
II. İtiraz Konusu Kural.....	7
III. Kuralın Kapsamı ve Hukuki Niteliği.....	7
IV. Anayasal Çerçeve	8
V. Değerlendirme.....	9
A. Hukuki Güvenlik ve Belirlilik İlkesi Yönünden	9
B. Sözleşme Özgürlüğü ve Taraflar Arasındaki Denge.....	10
C. Avukatlık Kanunu'nun Sistematiği Yönünden	12
D. Ölçülülük İlkesi Yönünden	14
E. Hak Arama Özgürlüğü ve Savunma Hakkı Yönünden.....	15
VI. Sonuç	16

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
1136 Sayılı Avukatlık Kanunu'nun
174. Maddesinin İkinci Fıkrasının İptaline İlişkin
Norm Denetimi Hakkında
Anayasa Mahkemesine Sunulmak Üzere
Üçüncü Taraf Görüşü

Beyanda Bulunan (Üçüncü Taraf): Türkiye Barolar Birliği (TBB)

Konu:1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 174. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan kuralın iptali talebiyle açılan norm denetimi davasında, kuralın Anayasa'ya uygunluğuna ilişkin kurum görüşümüzün ve hukuki değerlendirmelerimizin, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri çerçevesinde Yüksek Mahkemeye sunulmasından ibarettir.

Açıklamalar:

I. Usul ve TBB'nin Görüş Sunma Yetkisi Bakımından

6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 49. maddesinin yedinci fıkrası ile buna koşut olarak düzenlenen Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 84. maddesine göre "Bireysel başvuruların incelenmesinde, bu Kanun

ve İçtüzükte hüküm bulunmayan hâllerde ilgili usul kanunlarının bireysel başvurunun niteliğine uygun hükümleri uygulanır.”

Anılan Kanun ve İçtüzük'te üçüncü taraf katkıları konusunda ayrıntılı hükümler bulunmamakla birlikte, diğer usul kanunları ve bu kanunlara dair içtihatlar da konu netleştirilmiştir. Bu bağlamda özellikle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 67'nci maddesinin altıncı fıkrası önem taşır. Bu hükme göre “Cumhuriyet savcısı, katılan, vekili, şüpheli veya sanık, müdafii veya kanuni temsilci, yargılama konusu olayla ilgili olarak veya bilirkişi raporunun hazırlanmasında değerlendirilmek üzere ya da bilirkişi raporu hakkında, uzmanından bilimsel mütalaa alabilirler. Sadece bu nedenle ayrıca süre istenemez”.

Bu madde ile taraflara, uzmanından bilimsel mütalaa olarak dosyaya sunma yetkisi vermekte olup bu kapsamda taraflar uzman hukukçulardan da bilimsel mahiyette rapor olarak iddia veya savunmalarının objektif bilimsel dayanaklarını ortaya koyabilmek için dosyaya sunabilirler. Bu raporlara uygulamada “Hukuki Mütalaa” veya “Bilimsel Görüş” denilmektedir.

Yargıtayın da pek çok kararında hukuki mütalaa, hukuki nitelendirme açısından önem vermekte olduğu, hatta bilirkişi raporu ile hukuki mütalaa arasında çelişki olması durumunda yeni bir rapor alınması gerektiği yönünde içtihatla bulunabildiği görülmektedir.

İçtihat göstermektedir ki, ceza usul hukukunda üçüncü taraf görüşü olağan ve yargılamanın bir parçasıdır. AYM açısından da bu usul mevzuatı ve buna dayalı içtihat kıyasen uygulanabilir durumdadır. Üçüncü taraf görüşlerinin kabulünde kamusal bir yarar da vardır. Zira anayasa yargısında bir uyuşmazlık çözümü bir ölçüde “objektif dava” niteliği taşımaktadır. Tarafların taleplerinin ötesinde, yargılamanın sonuçları tüm diğer kişiler üzerinde etki doğur-

makta, anayasaya uygunluk kamusal önem ve değer taşımaktadır. Bu nedenle de bu kamusal vurguyla bu usulün kabulünde yarar bulunmaktadır.

II. İtiraz Konusu Kural

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 174. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan:

“Avukatın azli halinde ücretin tamamı verilir. şu kadar ki, avukat kusur veya ihmalden dolayı azledilmiş ise ücretin ödenmesi gerekmez.”

hükümünün iptali talep edilmektedir.

III. Kuralın Kapsamı ve Hukuki Niteliği

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 174. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan kural, avukatlık sözleşmesinin tek taraflı irade beyanı olan azil ile sona ermesi halinde taraflar arasındaki menfaat dengesini ve ücretin akıbetini düzenlemektedir. Bu hüküm uyarınca, avukatın kusur veya ihmaline dayanmayan bir azil söz konusu olduğunda, avukatın üstlendiği işin karşılığı olan ücreti talep edebilmesi güvence altına alınmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin B. 2018/35654, T. 10/2/2021 tarihli kararında da vurgulandığı üzere “Avukatlığın kamu hizmeti içeren serbest bir meslek olduğu tartışmasızdır.” Serbest meslek niteliği, avukatın gelirinin doğrudan müvekkilden alınan vekâlet ücretine dayanmasını zorunlu kılar. Kamu hizmeti niteliği ise, avukatın emeğinin sadece bireysel bir kazanç değil, adaletin tecellisi için vazgeçilmez bir unsur olduğunu göstermektedir.

Avukatlık Kanunu'nun bütünü incelendiğinde, özellikle avukatlık sözleşmesi ve ücret hükümleri bakımından kanun koyucunun, avukat ile iş sahibi arasında dengeli bir sistem kurmayı amaçladığı görülmektedir. Nitekim, iptali talep edilen bu düzenleme, avukat ile iş sahibi arasında kurulan vekâlet ilişkisinde hukuki güvenliği temin eden temel bir denge normudur. Zira kural, bir yandan avukatın kusuru olmaksızın sözleşmenin keyfi olarak sonlandırılması durumunda emeğinin karşılıksız kalmasını engellemekte; diğer yandan aynı maddede, avukatın sadakat ve özen yükümlülüğüne aykırı davranarak kusurlu hareket etmesi hâlinde müvekkili ücret ödeme külfetinden kurtarmaktadır. Keza, avukatın haklı bir sebep olmaksızın işi bırakması hâlinde ücret talep edemeyeceği ve aldığı ücreti iade edeceği düzenlenerek iş sahibinin korunması sağlanmıştır. Bu çerçevede 174. madde, iki taraf bakımından karşılıklı yükümlülük ve güvenceler içeren bir denge normu niteliğindedir.

IV. Anayasal Çerçeve

İtiraz konusu kuralın değerlendirilmesinde özellikle aşağıdaki anayasal ilkeler dikkate alınmalıdır:

- Hukuk devleti ilkesi (Anayasa m.2)
- Hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkı (Anayasa m.36)
- Sözleşme özgürlüğü (Anayasa m.48)
- Ölçülülük ilkesi (Anayasa m.13)

Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihadına göre hukuk devleti ilkesi, bireylerin hukuki durumlarının öngörülebilir olmasını ve hukuki güvenlik içinde bulunmalarını gerektirir. Ayrıca temel hak ve

özgürlüklere getirilen sınırlamaların ölçülü olması; yani elverişli, gerekli ve orantılı olması zorunludur.

V. Değerlendirme

A. Hukuki Güvenlik ve Belirlilik İlkesi Yönünden

Anayasa'nın 2. maddesinde güvence altına alınan hukuk devleti ilkesinin en temel unsurlarından biri hukuki güvenlik ve belirlilik ilkesidir. Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da vurgulandığı üzere, hukuki güvenlik ilkesi kişilerin mevcut hukuki durumlarına güvenerek davranabilmelerini gerektirir.

İtiraz konusu kuralın avukatlık sözleşmesinin sona ermesi ihtimalinde hukuki sonuçları açıkça öngördüğü, dolayısıyla hukuki güvenliği ihlal etmek bir yana, esasen tam da belirsiz bir durumda ne olacağını düzenlemeye bağlayarak hukuk devletine ve gerektirdiği ilkelere tam uyum sağlanmasına yönelik olduğu görülmektedir. Nitekim, bugüne kadarki uygulamada da Yargıtayın istikrar kazanmış içtihadı, kuralın her iki taraf için de öngörülebilir, adil ve ölçülü bir uygulama alanı yarattığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır.

Avukatlık sözleşmesi, tarafların karşılıklı güvenine dayanan ve çoğu zaman uzun süreli hukuki ilişki doğuran bir sözleşmedir. Bu sözleşmenin en temel unsurlarından biri olan ücretin, özellikle sözleşmenin sona ermesi hâlinde ne şekilde doğacağı ve korunacağı hususunun açık ve öngörülebilir olması gerekir.

İtiraz konusu düzenleme, avukatın kusuru bulunmaksızın sözleşmenin sona erdirilmesi hâlinde ücret hakkını koruyarak hukuki güvenliği sağlamaktadır. Buna karşılık kuralın iptali, avukatın her

aşamada ücretini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalmasına yol açacak; bu durum sözleşmeye duyulan güveni ortadan kaldıracaktır.

Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında vurgulandığı üzere, hukuki güvenlik ilkesi, kişilerin mevcut hukuki durumlarına güvenerek davranabilmelerini gerektirir. Avukatın üstlendiği işin karşılığını alabileceğine dair makul beklentisinin ortadan kaldırılması, bu ilkeyle bağdaşmayacaktır.

B. Sözleşme Özgürlüğü ve Taraflar Arasındaki Denge

Anayasa'nın 48. maddesinde düzenlenen sözleşme özgürlüğü, tarafların akdi ilişkilerini serbestçe kurlmalarını ve düzenlemelerini içerir. İtiraz konusu kural, bu anayasal ilkeyle tam bir uyum içindedir. Müvekkilin sözleşmeyi feshetme (azil) hakkı elinden alınmamış, yalnızca haksız feshin sonuçları düzenlenerek sözleşmenin zayıf tarafı konumuna düşebilecek olan avukatın emeği güvence altına alınmıştır.

Avukatlık Kanunu'nun 163. maddesi uyarınca avukatlık sözleşmesi serbestçe düzenlenebilmekte olup, ücret bu sözleşmenin kurucu unsurudur. Kanun koyucu, ücret bakımından üst sınırlar öngörerek iş sahibini korumuş; buna karşılık avukatın emeğinin karşılıksız kalmasını önlemek amacıyla çeşitli güvenceler getirmiştir.

İtiraz konusu hüküm, bu sistem içinde avukatın kusuru bulunmaksızın sözleşmenin sona ermesi hâlinde ücret hakkını koruyan tek düzenleme niteliğindedir. Bu hükmün iptali, sözleşme özgürlüğünü fiilen tek taraf lehine bozacak ve taraflar arasındaki dengeyi ortadan kaldıracaktır.

Öte yandan, iptali istenen hüküm, avukatın haksız azil durumunda ücretin tamamına hak kazanmasına ilişkin olup, "haksız"

olma unsuru söz konusu olduğundan, sözleşme özgürlüğünden bahisle bir ihlal hâlinde söz edilemez. Zira kanun koyucu, avukatın özen borcuna aykırı davrandığı hâllerde müvekkilin haklarını itiraz konusu kuralın ikinci cümlesi ile güvence altına almış; böylece bir denge oluşturmuştur. Kanun'un düzenlemesinin bir bütünlük arz ettiği görülmeden, dengeyi sağlayan kurallardan yalnızca birinin iptali, telafisi imkansız bir dengesizlik yaratacaktır.

Azlin haklı olduğu durumlarda ücret talep edilemeyeceği hususunda uygulamada en küçük bir tereddüt bulunmamaktadır. Söz gelimi, Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 14.12.2009 tarihli, E. 2009/8351, K. 2009/14675 sayılı kararında “Avukatlık Kanunu'nun 174. maddesinin 2. fıkrası avukatın kusur ve ihmalden dolayı azletilmesi hâlinde ücretin ödenmesinin gerekmediğini, hükme bağlamaktadır” denilmekte, vekalet ilişkisinin doğası gereği “... güvene dayanan bir sözleşme olduğuna göre davacı avukatın kendisi tevdi edilen işlerde özensiz davranması müvekkilinin güvenini sarsar. Bu nedenle müvekkil, vekili bulunan davacı avukatı azletmekte haklıdır” tespitini yapılarak, “Böylece azil haklı olduğuna göre davacı avukat herhangi bir ücret isteyemez” sonucuna ulaşılmaktadır.

Ayrıca belirtmelidir ki, yüksek yargı içtihadında “haklı azil” konusu geniş değerlendirilmektedir. Buna göre, her ne kadar azlin haklılığını ispat yükü müvekkildeyse de (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, E. 2025/174, K. 2025/752, T. 26.11.2025 tarihli karar), esasen çoğu durumda somut bir kusur veya ihmal izafe edilmeksizin “güven ilişkisinin sarsılması” şeklinde çok genel ifadelerle yapılan azlin dahi yüksek yargı makamları tarafından haklı bulunabildiği görülmektedir. Çoğu durumda avukat, haksız azli ispatlamak için aslında müvekkilinin göstermediği “haklı nedenleri” çürütmek zorunda kalmakta; yani ispat yükü, negatif bir vakianın ispatına (kusurunun olmadığını kanıtlamaya) dönüşmektedir. Bu itibarla,

uygulamadaki nitelendirmelerle birlikte, “haksız azil” nedeniyle müvekkillerin üzerine ağır bir yük yüklenmiş değildir.

C. Avukatlık Kanunu'nun Sistematiği Yönünden

Avukatlık sözleşmesi, niteliği itibarıyla Türk Borçlar Kanunu (TBK) 502. madde ve devamında düzenlenen vekâlet sözleşmesinin unsurlarını taşımakla birlikte, Avukatlık Kanunu ile özel bir rejime tâbi kılınmıştır. TBK 512. madde, taraflara vekâlet sözleşmesini her zaman tek taraflı olarak sona erdirmeye hakkı (istifa veya azil) tanıırken, bu hakkın “uygunsuz bir zamanda” kullanılması hâlinde karşı tarafın zararının tazmin edilmesini öngörür. Ancak Avukatlık Kanunu 174. maddesinin ikinci fıkrası, bu genel hükmün ötesine geçerek haksız azil hâlinde “ücretin tamamının” ödenmesini emreder. Bu özel hüküm, avukatın mesleki emeğini korumayı amaçlamaktadır.

Avukatlık Kanunu'nda vekâlet ücreti sistemi bir bütünlük içinde düzenlenmiştir. Ücretin doğumu;

- işin tamamlanması (m.164),
- taraf iradesiyle sona erme hâlleri (m.165, m.172, m.174),
- vekâlet ilişkisinin kendiliğinden sona ermesi

gibi farklı ihtimallere göre düzenlenmiştir.

Bu sistemde ortak ilke, avukatın kusuru olmaksızın hukuki yardımın sona ermesi hâlinde ücret hakkının korunmasıdır. Nitekim sulh (m.165), ikinci avukatın görevlendirilmesi (m.172) ve istifa (m.174/1) gibi durumlarda da benzer bir yaklaşım benimsenmiştir.

Taraflar arasında geçerli bir ücret sözleşmesi bulunmadığı hallerde dahi kanun sistemi kendi içinde denge kurmaktadır. Bu gibi hâllerde Avukatlık Kanunu'nun 163/son maddesi hükmünce Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'ne göre hesaplanacak ücretin öden-

mesi gerekmektedir. Sulh ile sonuçlanan işlerde ise menfaat tespiti “Sulh olunan miktar, sulh olunan miktar belli değilse, mahkemece gerçek sulh olunan miktar araştırılarak bulunacak miktar” üzerinden, bu da mümkün değilse “sulh ile sağlanan menfaatin sulh ile sonlandırılan tüm çekişmeler dikkate alınarak belirlenmesi” suretiyle yapılmaktadır.

Avukatın kendi kusuruyla işi bırakması (haksız istifa) halinde ise, itiraz konusu kuralın bir yansıması olarak avukat korunmamaktadır. Yargıtay 3. Hukuk Dairesinin 16.01.2024 tarihli, E. 2023/5447, K. 2024/212 sayılı kararında “Üzerine aldığı işi haklı bir sebep olmaksızın takipten vazgeçen avukat hiçbir ücret istiyemez ve peşin aldığı ücreti geri vermek zorundadır. Avukatın azli halinde ücretin tamamı verilir. Şu kadar ki, avukat kusur veya ihmalden dolayı azledilmiş ise ücretin ödenmesi gerekmez. Anlaşmaya göre avukata peşin verilmesi gereken ücret ödenmezse, avukat işe başlamakla zorunlu değildir. Bu sebeple doğabilecek her türlü sorumluluk iş sahibinindir. Yazılı sözleşmedeki diğer ödeme şartlarının yerine getirilmemesinden dolayı avukat işi takip etmek ve sonucunu elde etmekten mahrum kalırsa sorumluluk bakımından aynı hüküm uygulanır” denilmiş; “davacı avukatın gerek ‘davalı şirket tarafından başarısızlıkla suçlandığı’ gerekse ‘ücretlerinin ödenmediği’ hususlarındaki istifa nedenleri haklı olmadığından, davacının haksız olarak vekaletten istifa ettiği” tespit edilerek, “haksız olarak istifa eden avukatın, istifa tarihi itibarıyla hak etmiş olduğu aylık ücret ve kesinleşmiş olan işler dışında, derdest olup henüz sonuçlanmayan işler nedeniyle ücret talep edemeyeceği” hükme bağlanmıştır. Aynı davada “tahkim süresinin uzatılması talebinin reddine kesin olarak karar verildiği ve böylece ikinci tahkim sürecinin usulden bir sebeple karar olmaksızın sona erdiği” saptanarak avukatın ücrete hak kazanmadığı tescillenmiştir. Avukatın hapis hakkı da 1136 sa-

yılı Avukatlık Kanunu'nun 166. maddesiyle sınırlandırılmıştır (Yarğıtay 13. HD, E. 2013/17664, K. 2014/796 kararında "hapis hakkı" sınırları çizilmiştir).

Bu durum, kanunun sadece avukatı değil, kusur durumuna göre her iki tarafı da koruyan muazzam bir dengeye sahip olduğunu göstermektedir. İtiraz konusu kuralın iptali, bu bütünsel yapıyı bozacak ve kanunun diğer hükümlerini de işlevsiz hâle getirecektir.

D. Ölçülülük İlkesi Yönünden

Anayasa'nın 13. maddesindeki ölçülülük ilkesi haklara getirilen sınırlamaların elverişli, gerekli ve orantılı olmasını zorunlu kılar. Buna göre temel hak ve hürriyetler ancak kanunla ve anayasanın sözüne, ruhuna uygun olarak, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine sadık kalınarak sınırlandırılabilir.

İtiraz konusu düzenleme, müvekkilin azil hakkını ortadan kaldırmamakta; yalnızca bu hakkın kullanımının sonuçlarını düzenlemektedir. Müvekkil, her zaman avukatını azletme imkânına sahiptir. Ancak azlin haklı bir sebebe dayanması hâlinde avukatın ücret talep edemeyeceği açıkça hükme bağlanmıştır.

Dolayısıyla düzenleme müvekkilin korunmasını tamamen ortadan kaldırmamakta, yalnızca haksız azil hâlinde avukatın emeğini korumaktadır.

Bu yönüyle kuralın:

- elverişli olduğu (dengeyi sağlama amacına hizmet ettiği),
- gerekli olduğu (daha hafif bir araçla aynı sonucun sağlanamayacağı),
- orantılı olduğu (tarafklar arasında makul denge kurduğu)

anlaşılmaktadır.

E. Hak Arama Özgürlüğü ve Savunma Hakkı Yönünden

Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hak arama hürriyeti, kişilerin bağımsız yargı mercileri önünde iddia ve savunmada bulunabilmelerini ifade eder. Bu hakkın etkin kullanımı, büyük ölçüde avukatların sunduğu hukuki yardıma bağılıdır. Uygulamada, avukatlık ücretinin işin sonunda elde edilecek değer üzerinden kararlaştırılması yaygındır. Bu uygulama sayesinde kişiler, hukuki yardım alabilmekte ve hak arama özgürlüğünü fiilen kullanabilmektedir. Şayet itiraz konusu kural iptal edilirse, avukatlar yıllarca süren emeklerinin müvekkilin keyfi bir azil işleмиyle yok olması riskiyle karşı karşıya kalacaklar; dolayısıyla uzun süreli ve meşakkatli davaları üstlenmekten kaçınarak, ekonomik olarak dezavantajlı vatandaşların adalete ve hak arama yollarına erişiminin fiilen engellenmesine yol açılmış olabilecektir.

İtiraz konusu kuralın iptali hâlinde, avukatların ücretlerini tahsil edememe riski artacak; bu durum özellikle uzun süren ve yüksek emek gerektiren işlerin üstlenilmesini zorlaştıracaktır. Bunun sonucu olarak ekonomik açıdan zayıf kesimlerin avukata erişimi güçleşecek ve hak arama özgürlüğü dolaylı biçimde sınırlanacaktır.

Yukarıda da ifade edildiği üzere yerleşik içtihadta, azlin haklı olup olmadığı titizlikle incelenmekte; haklı azil hâlinde avukatın ücret talep edemeyeceği kabul edilmektedir. Buna karşılık, haksız azil hâlinde avukatın ücretin tamamına hak kazandığı istikrarlı şekilde uygulanmaktadır.

Bu içtihat birliği, uygulamada öngörülebilirlik ve istikrar sağlamaktadır. İtiraz konusu hükmün iptali, bu yerleşik yapıyı ortadan kaldırarak hukuki belirsizliğe yol açacaktır.

VI. Sonuç

Açıklanan nedenlerle;

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 174. maddesinin ikinci fıkrasının:

- avukatlık sözleşmesinde taraflar arasındaki dengeyi sağlayan,
- hukuki güvenlik ve belirlilik ilkelerine hizmet eden,
- hak arama özgürlüğünün etkin kullanımını destekleyen,
- ölçülülük ilkesine uygun bir düzenleme olduğu,

sonucuna ulaşılmıştır.

Bu itibarla Türkiye Barolar Birliğinin itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olmadığı ve iptal talebinin reddi gerektiği kanaatini Anayasa Mahkemesi ile paylaşma zorunluluğu hâsıl olmuştur.